

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0009/2008

25.1.2008

SPRAWOZDANIE

w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot – zwalczanie nadużyć finansowych – sprawozdania roczne 2005 i 2006 (2006/2268(INI))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawca: Francesco Musotto

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO	16
OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI	19
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI.....	22

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot – zwalczanie nadużyć finansowych – sprawozdania roczne 2005 i 2006 (2006/2268(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucje w sprawie poprzednich sprawozdań rocznych Komisji i Europejskiego Urzędu do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 12 lipca 2006 r. dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowane „Ochrona interesów finansowych Wspólnot – zwalczanie nadużyć finansowych – Sprawozdanie roczne 2005” (COM(2006)0378) wraz z załącznikami (SEC(2006)0911 i SEC(2006)0912),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 6 lipca 2007 r. dla Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowane „Ochrona interesów finansowych Wspólnot – zwalczanie nadużyć finansowych – Sprawozdanie roczne 2006” (COM(2007)0390) wraz z załącznikami (SEC(2007)0930 i SEC(2007)0938),
- uwzględniając sprawozdanie roczne z działalności OLAF za 2005 r.¹,
- uwzględniając sprawozdanie roczne z działalności OLAF za 2006 r.²,
- uwzględniając sprawozdanie z działalności Komitetu Nadzorczego OLAF za okres od grudnia 2005 r. do maja 2007 r.³,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2005⁴,
- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2006⁵,
- uwzględniając art. 276 ust. 3 i art. 280 ust. 5 traktatu WE,
- uwzględniając rozporządzenie Rady nr 1995/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁶,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez

¹ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/aar2005/index_en.htm.

² http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/index_en.htm.

³ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.

⁴ Dz.U. 263 z 31.10. 2006, str. 1.

⁵ <http://eca.europa.eu/portal/pls/portal/docs/1/483522.PDF>.

⁶ Dz.U. L 390 z 30.12.2006 r., str. 1.

Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami¹;

- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinie Komisji Rozwoju Regionalnego, jak również Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0009/2007),
- A. mając na uwadze treść art. 280 ust. 1 i 2 traktatu WE,
- B. mając na uwadze, że art. 53 b) ust. 2 rozporządzenia finansowego stanowi, że:

„2. Bez uszczerbku dla przepisów uzupełniających zawartych w odnośnych przepisach sektorowych oraz, w przypadku podziału zarządzania, dla zapewnienia wykorzystania środków finansowych zgodnie z obowiązującymi przepisami i zasadami, państwa członkowskie podejmują wszelkie środki legislacyjne, regulacyjne i administracyjne lub inne konieczne dla ochrony interesów finansowych Wspólnot. W tym celu, w szczególności:

- a) upewniają się, że działania finansowane z budżetu Wspólnoty są rzeczywiście przeprowadzane i prawidłowo wdrażane;
- b) zapobiegają nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz im zaradzają;
- c) odzyskują środki finansowe, które zostały nienależnie wypłacone, nieodpowiednio wykorzystane lub utracone w wyniku nieprawidłowości lub błędów;
- d) zapewniają, za pomocą odnośnych przepisów sektorowych i zgodnie z art. 30 ust. 3, odpowiednią coroczną publikację ex post beneficjentów środków finansowych pochodzących z budżetu.

W tym celu państwa członkowskie przeprowadzają kontrole i ustanawiają efektywny i skuteczny system kontroli wewnętrznej, (...)”.

Kwota zgłoszonych nieprawidłowości

1. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że sprawozdania w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot, w szczególności sprawozdanie za rok budżetowy 2006, są bardziej analityczne; zauważa jednak, że statystyki oparte są na bardzo niejednorodnych strukturach krajowych z różnymi systemami administracyjnymi, prawnymi, kontroli i inspekcji;
2. domaga się, aby sprawozdania roczne w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot oraz sprawozdania Parlamentu sporządzane na podstawie tych sprawozdań były włączane do porządku dziennego Rady oraz aby Rada przekazywała następnie swoje uwagi Parlamentowi i Komisji;

¹ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

3. stwierdza, że w dziedzinie zasobów własnych, wydatków na rolnictwo i działań strukturalnych państw członkowskich nieprawidłowości zgłoszone w 2006 r. wyniosły łącznie 1 143 mln euro (w porównaniu do 1 024 mln euro w roku budżetowym 2005, 982,3 mln euro w roku budżetowym 2004, 922 mln euro w roku budżetowym 2003 oraz 1 150 mln euro w roku budżetowym 2002); kwoty zgłoszone Komisji przez państwa członkowskie w 2006 r. można rozdzielić następująco:
- zasoby własne: 353 mln euro (328,4 mln euro w roku budżetowym 2005, 212,4 mln euro w roku budżetowym 2004, 269,9 mln euro w roku budżetowym 2003 oraz 367 mln euro w roku budżetowym 2002),
 - gwarancje Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR): 87 mln euro (102 mln euro w roku budżetowym 2005, 82,1 mln euro w roku budżetowym 2004, 169,7 mln euro w roku budżetowym 2003 oraz 198,1 mln euro w roku budżetowym 2002),
 - działania strukturalne: 703 mln euro (601 mln euro w roku budżetowym 2005, 694,5 mln euro w roku budżetowym 2004, 482,2 mln euro w roku budżetowym 2003, 614,1 mln euro w roku budżetowym 2002),

stwierdza ponadto, że w przypadku funduszy przedakcesyjnych nieprawidłowości zgłoszone w 2006 r. wyniosły łącznie 12,32 mln euro (17,6 mln euro w roku budżetowym 2005);

4. zwraca uwagę, że roczne wahania ciężaru finansowego nieprawidłowości mogą być spowodowane wieloma czynnikami;
5. podkreśla, że duża ilość nieprawidłowości zgłoszonych Komisji niekoniecznie oznacza wysoki poziom nadużyć finansowych; może to świadczyć również o skuteczności istniejących uzgodnień w zakresie kontroli oraz o ścisłej współpracy między państwem członkowskim i Komisją; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja w sprawozdaniu rocznym za 2006 r. podkreśliła znaczenie takiej współpracy;

Analiza ogólna

6. stwierdza, że w przypadku zasobów własnych kwota obciążona nieprawidłowościami wzrosła (+7%) z 328 mln euro (2005 r.) do 353 mln euro (2006 r.); produktami, których nieprawidłowości dotyczą w największym stopniu, są telewizory (69 mln euro w 2005 r., 62,3 mln euro w 2006 r.) oraz papierosy (30,9 mln euro w 2005 r., 27,6 mln euro w 2006 r.); liczba przypadków we Włoszech (+ 122 %) i w Holandii (+ 81 %) wyraźnie wzrosła; 113,4 mln euro (32 %) odzyskano w 2006 r.;
7. zauważa, że w przypadku wydatków na rolnictwo kwota obciążona nieprawidłowościami zmniejszyła się z 105 mln euro w 2005 r. do 87 mln euro w 2006 r.; Hiszpania, Francja i Włochy były odpowiedzialne za 57,2% nieprawidłowości, tj. 64,9 mln euro, podczas gdy sektorami dotkniętymi w największym stopniu były sektor rozwoju obszarów wiejskich, sektor wołowiny i cielęciny oraz sektor owoców i warzyw;

8. z zadowoleniem przyjmuje nowe rozporządzenie Rady nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (WPR)¹, które ma zapewnić uproszczone i bardziej skuteczne ramy prawne dla państw członkowskich umożliwiające odzyskiwanie nienależnych płatności; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny stosowania tego nowego aktu prawnego oraz do przedłożenia Parlamentowi sprawozdania w tej sprawie;
9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli (ZSZIK), przez który przechodzi 68% operacji, działa dobrze i że umożliwił wykrycie znacznej ilości nieprawidłowości;
10. zauważa z zaniepokojeniem, że poziom odzyskanych nienależnie wypłaconych kwot pozostaje niski i zróżnicowany w państwach członkowskich, ponieważ szanse na odzyskanie środków maleją wraz z upływem czasu, wzywa Komisję do podejmowania wzmożonych wysiłków celem poprawy stopnia odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot;
11. jest zdania, że Komisja powinna zastosować działania naprawcze, w przypadku gdy w danym państwie członkowskim odzyskiwanie środków utrzymuje się na niskim poziomie;
12. zapewnia Komisję o swoim pełnym poparciu dla rygorystycznego stosowania prawodawstwa dotyczącego zawieszenia płatności i wzywa do zastosowania wobec środków WPR tej samej procedury² co w przypadku zaniechania transferu środków, gdy Komisja nie ma absolutnej gwarancji co do rzetelności systemów zarządzania i kontroli w państwach członkowskich otrzymujących odnośne środki;
13. wzywa Komisję do dokonania oceny skuteczności i przejrzystości systemu nadzoru płatności na rzecz rolników w kontekście rocznego sprawozdania w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot;
14. wyraża zadowolenie z powodu działań specjalnej grupy ds. odzyskiwania należności, której udało się uregulować dużą ilość nieprawidłowości z lat ubiegłych (od 1971 r. do 2006 r.: 3 061 mln euro); w konsekwencji państwa członkowskie odzyskały 898 mln euro, a 1 200 mln euro mogło zostać uregulowanych przy użyciu procedury „rozliczania rachunków”; podkreśla jednakże, że państwa członkowskie powinny o wiele bardziej wzmocnić czujność w celu uniknięcia nieprawidłowości i odzyskiwania pieniędzy;

¹ Dz.U. L 209 z 11.08.05, str. 1. rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1437/2007 Dz.U. L 322 z 7.12.2007 str. 1.

² Komisarz Danuta Hübner w pisemnej odpowiedzi udzielonej Komisji Kontroli Budżetowej stwierdziła, że „w 2006 r. wnioski o dokonanie płatności z EFRR zostały wstrzymane przez Hiszpanię w oczekiwaniu na wynik audytu środków naprawczych. Innym przykładem jest przerwanie wypłat z EFS w 2005 r. na wszystkie programy w Anglii, z programów w ramach celu 3 i niektórych programów regionalnych we Francji oraz we włoskich regionach Kalabria i Sycylia, a w 2006 r. z programu EQUAL w Hiszpanii i we Włoszech.”

15. odnotowuje, że Komisja przyjęła drugie sprawozdanie na temat niedociągnięć we wdrażaniu systemu „czarnej listy” (rozporządzenie Rady (WE) nr 1469/95¹) i wzywa do szerszej debaty w ramach instytucji na temat dalszych planów, przy znacznym zwiększeniu potrażeń dla państw członkowskich, które nie wypełniają swoich zobowiązań w zakresie zwrotu nienależnie wypłaconych kwot, co wydaje się rozwiązaniem najbardziej oczywistym;
16. odnotowuje, że kwota obciążona nieprawidłowościami w przypadku działań strukturalnych wzrosła o 17% z 601 mln euro w 2005 r. do 703 mln euro w 2006 r. (fundusze strukturalne 517 mln euro, Fundusz Spójności 186 mln euro); nieprawidłowości te dotyczyły przede wszystkim (75%) Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS); na Niemcy, Hiszpanię, Włochy, Portugalię i Zjednoczone Królestwo przypada około 85% kwoty obciążonej (438,1 mln euro) w zakresie funduszy strukturalnych w 2006 r.; w wielu przypadkach beneficjenci fakturowali wydatki niekwalifikujące się; fakt ten stwierdzano w wyniku kontroli dokumentów;
17. wyraża ubolewanie, że w 60 spośród 95 projektów sfinansowanych z funduszy strukturalnych skontrolowanych w bieżącym okresie finansowania stwierdzono istotne błędy w zadeklarowanych kosztach projektów, co stanowi wzrost liczby nieprawidłowości w stosunku do roku poprzedniego; uważa, że należy przeprowadzać kontrole większej liczby projektów, tak by na podstawie uzyskanych wniosków można było sformułować wyraźne zalecenia zmierzające do usprawnienia gospodarowania środkami finansowymi;
18. stwierdza, że za 2006 r. pozostaje jeszcze do odzyskania 266,5 mln euro z 703 mln, jednocześnie za lata ubiegłe należy odzyskać jeszcze 762 mln euro; wzywa Komisję do informowania właściwych komisji Parlamentu dwa razy w roku o poczynionych postępach i poszczególnych środkach podjętych w celu przyspieszenia procesu odzyskiwania zaległych kwot;
19. zauważa, że w przypadku funduszy przedakcesyjnych ciężar finansowy nieprawidłowości zmniejszył się z 26,5 mln euro w 2005 r. do 12,3 mln euro w 2006 r.; najczęstszymi błędami było fakturowanie wydatków niekwalifikujących się i nieprzestrzeganie warunków wynikających z umów lub przepisów; od momentu wdrożenia funduszy odzyskano 11 mln euro; jednakże do odzyskania pozostaje jeszcze 14 mln euro;
20. pozostaje przekonany, że pozytywne oświadczenie o wiarygodności będzie mogło zostać wydane pod warunkiem osiągnięcia przez państwa członkowskie i instytucje UE, w tym Trybunał Obrachunkowy, porozumienia politycznego w sprawie „ryzyka błędu w granicach tolerancji”;

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1469/95 z dnia 22 czerwca 1995 r. w sprawie środków, jakie mają być podjęte wobec niektórych beneficjentów operacji finansowanych przez Sekcję Gwarancji EFOGR (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, str.1).

Niedociągnięcia

21. zwraca się do Komisji o włączenie do sprawozdania rocznego za rok 2008 w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot analizy struktur państw członkowskich powołanych w celu zwalczania nieprawidłowości; analiza ta ma udzielić odpowiedzi między innymi na następujące pytania, tak aby Parlament uzyskał bardziej szczegółowy obraz wdrażania ram prawnych dla sieci zwalczania nadużyć:

- które organy krajowe w państwach członkowskich są odpowiedzialne w tym zakresie?
- w jaki sposób organizują swoją współpracę?
- jakie uprawnienia kontrolne posiadają organy krajowe?
- czy organy te działają w oparciu o system planowania rocznego?
- czy są one zobowiązane do sporządzania sprawozdania z celów realizowanych w ramach działalności kontrolnej?
- czy organy krajowe są zobowiązane do sporządzania sprawozdań dotyczących wykorzystania funduszy UE?
- w jaki sposób współpracują one z OLAF i informują Komisję o wynikach swojej pracy?
- do jakich europejskich baz danych mają bezpośredni dostęp?
- do jakich krajowych baz danych Komisja może mieć dostęp?
- jakie są szacunkowe koszty kontroli?
- jakie mechanizmy stosuje się do zgłaszania nieprawidłowości?
- jaki wygląda sytuacja w zakresie wdrażania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2185/96?

22. zwraca się do Komisji o wskazanie w odniesieniu do zasobów własnych, jakie dalsze działania zostaną przez nią podjęte w celu przerwania bezprawnego importu telewizorów, papierosów i zasadniczo towarów podrabianych; w tym kontekście odnotowuje z zadowoleniem fakt, że OLAF udało się otworzyć filię w Chinach; zachęca Komisję do zintensyfikowania działań mających na celu zwalczanie podrabiania; w kontekście rocznego sprawozdania w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot za rok 2007, które zostanie opublikowane w lipcu 2008 r., wzywa Komisję do informowania o inicjatywach i działaniach podjętych na podstawie rezolucji Parlamentu z dnia 11 października 2007 r. w sprawie konsekwencji porozumienia pomiędzy Wspólnotą, państwami członkowskimi i firmą Philip Morris w sprawie intensyfikacji walki z nadużyciami i przemytem papierosów;

23. uważa za całkowicie niedopuszczalne, że w przypadku wydatków na rolnictwo Niemcy i Hiszpania od wielu lat nie przekazują Komisji informacji w formie elektronicznej dotyczących nieprawidłowości; zauważa ponadto, że tym dwóm państwom przypisuje się 38 % (33,2 mln euro) nieprawidłowości oraz że Niemcy nie przekazują już informacji na temat osób i spółek, których dotyczą nieprawidłowości, mimo takiego obowiązku; w związku z tym wzywa Komisję do wszczęcia postępowania w sprawie naruszenia przeciwko tym dwóm państwom członkowskim oraz do wstrzymania 10% płatności rolniczych na czas trwania postępowania; w związku z tym zwraca się do przewodniczącego Komisji Kontroli Budżetowej o wystosowanie pisma do właściwych Stałych Przedstawicielstw z prośbą o złożenie wyjaśnień;
24. uważa, że okres 39 miesięcy, jaki upływa między popełnieniem nieprawidłowości a powiadomieniem o niej Komisji jest niedopuszczalny, ponieważ tak duże opóźnienie utrudnia odzyskanie należności; zwraca się do Komisji z pytaniem, jakie środki podjęła, aby przywołać państwa członkowskie do porządku; stwierdza, że postępowanie państw członkowskich wskazuje na brak czujności;
25. zwraca się do Komisji z pytaniem, jakie środki podjęła w celu zmniejszenia liczby nieprawidłowości w sektorze rozwoju obszarów wiejskich, w sektorze wołowiny i cielęciny oraz owoców i warzyw;
26. zwraca się do Komisji, aby okazała stanowczość, jeżeli Grecja nie wykona planu działania na rzecz wdrożenia zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli¹; chciałby otrzymać informacje o łącznej kwocie dotacji/pomocy z budżetu Wspólnoty wypłaconych dotychczas Grecji na ustanowienie zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (ZSZIK) oraz o tym, czy kwotę tę można będzie odzyskać, jeżeli system nie będzie w pełni sprawny do września 2008 r.;
27. zauważa, że w odniesieniu do działań strukturalnych, 84 % nieprawidłowości zostało stwierdzonych we Włoszech (2006: 228,2 mln euro), Hiszpanii (2006: 85,7 mln euro), Zjednoczonym Królestwie (2006: 59,8 mln euro), Portugalii (2006: 37,2 mln euro) i Niemczech (2006: 27,2 mln euro); stwierdza ponadto, że ani Niemcy, ani Hiszpania nie wykorzystują modułu elektronicznego Systemu informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS) oraz że Niemcy nie wysyłają danych osób i spółek, których dotyczą nieprawidłowości; w związku z tym zwraca się do przewodniczącego Komisji Kontroli Budżetowej o wystosowanie pisma do właściwych Stałych Przedstawicielstw z prośbą o złożenie wyjaśnień;
28. uważa w związku z tym, że okres programowania 2000-2006 dowiódł, że zbyt skomplikowane zasady oraz nieskuteczne systemy kontroli i monitorowania przyczyniają się do stwierdzonych nieprawidłowości; zauważa ponadto, że płatności

¹ Sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego w sprawie roku budżetowego 2006: „5.11. Piąty rok z rzędu deklaracja dyrektora generalnego zawiera zastrzeżenie dotyczące niewystarczającego wdrożenia zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w Grecji. Trybunał potwierdził, że w 2006 r. kluczowe kontrole nadal nie były wdrożone, w szczególności rozpatrywanie wniosków, procedury kontrolne, integralność bazy danych dotyczących zwierząt oraz system identyfikacji działek rolnych.”

często docierały do beneficjentów z opóźnieniem; dlatego też z zadowoleniem przyjmuje ulepszenia wprowadzone przez rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustalające przepisy ogólne w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności¹; pragnie, aby organy regionalne i lokalne były ogólnie szerzej angażowane w programowanie i realizację środków;

29. zauważa, że w swojej rezolucji z dnia 15 czerwca 2006 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot i zwalczania nadużyć finansowych - sprawozdanie roczne 2004² Parlament wyraził przekonanie, że: „ (...) w okresie sprawozdawczości przypadającym na 2005 r. należy zwrócić szczególną uwagę na nieprawidłowości w dziedzinie działań strukturalnych”³; jednak musi stwierdzić, że sytuacja, jak się wydaje, uległa pogorszeniu;
30. uważa, że Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na sieci przestępcze specjalizujące się w sprzeniewierzeniu środków finansowych UE;
31. wzywa Komisję do przedstawienia Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu szczegółowej analizy systemu lub systemów wykorzystywanych przez przestępczość zorganizowaną, prowadzoną na wzór mafii lub w innej formie na szkodę finansowych interesów Wspólnot;
32. wyraża głębokie zaniepokojenie stwierdzeniem Prezesa Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, według którego: „systemy kontroli i monitorowania w państwach członkowskich były ogólnie nieskuteczne lub średnio skuteczne, a monitorowanie ich funkcjonowania przez Komisję jedynie średnio skuteczne”³;
33. w związku z tym domaga się, aby państwa członkowskie zapewniły wysoką jakość swoich systemów kontroli i monitorowania poprzez przyjęcie na odpowiednim szczeblu politycznym krajowej deklaracji w sprawie zarządzania dotyczącej wszystkich środków wspólnotowych zarządzanych wspólnie; zwraca się do Komisji, aby aktywnie broniła tej idei i przedstawiła osiągnięte postępy w sprawozdaniu rocznym w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot;
34. wzywa Komisję do powzięcia odpowiednich środków, uwzględniając w miarę możliwości wszczęcie postępowania w sprawie naruszenia, przeciwko tym państwom członkowskim, które nie asystują służbom Komisji w przeprowadzaniu kontroli na miejscu zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/96;
35. zwraca się w tym kontekście do Komisji o dokonanie oceny wprowadzenia elementów wiążących i ochronnych do przyszłych przepisów WE dotyczących wspólnego zarządzania, aby nieprawidłowo pobrane kwoty mogły być odzyskane pod koniec procedury odzyskiwania należności, na przykład kaucji państwa

¹ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 25. rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1989/2006 (Dz.U. L 411 z 30.12.2006 str.6)

² Teksty przyjęte, P6_TA (2006)0277, ust.11.

³ Przemówienie wygłoszone przed Komisją Kontroli Budżetowej w dniu 12 listopada 2007 r.

członkowskiego wobec Wspólnot za wykorzystanie środków wspólnotowych przez odbiorców;

36. przypomina, że w odniesieniu do działań strukturalnych pozostaje do odzyskania ponad 1 miliard euro za rok 2006 i lata poprzednie;
37. podkreśla, że państwa członkowskie są w sposób bezpośredni odpowiedzialne za odzyskiwanie wypłaconych środków finansowych, w przypadku których doszło do nieprawidłowości; ponownie zachęca Komisję do wstrzymania płatności okresowych dla państw członkowskich w przypadkach poważnych nieprawidłowości; uznaje konieczność podjęcia odpowiednich działań, jeśli systemy zarządzania kontrolą w danym państwie członkowskim są nieskuteczne, a także przypomina, że nadużycia finansowe i nieprawidłowości szkodzą działalności Unii Europejskiej, a w szczególności projektom w zakresie działań strukturalnych;
38. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ramach europejskiej inicjatywy w dziedzinie przejrzystości informacje o beneficjentach funduszy strukturalnych będą musiały być podawane do publicznej wiadomości oraz nalega, aby nałożyć na państwa członkowskie bezwzględny obowiązek publikowania informacji o projektach i beneficjentach środków pochodzących ze wszystkich funduszy wspólnotowych zarządzanych wspólnie;
39. zwraca się do państw członkowskich o coroczne informowanie Komisji o stratach finansowych spowodowanych ostatecznie straconymi kwotami, aby Komisja mogła umieścić tę kwotę w sprawozdaniu rocznym;
40. zwraca się również do właściwych organów w państwach członkowskich, aby informowały corocznie Komisję, w tym Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), o wyrokach wydawanych przez sądy w zakresie nadużyć dotyczących wykorzystania funduszy strukturalnych;
41. zwraca się do Komisji, aby zajęła stanowisko odnośnie do negatywnej oceny jej pracy przez Trybunał Obrachunkowy i aby wyjaśniła jednocześnie, jakie kroki podjęła w celu poprawy w państwach członkowskich sytuacji, która ujemnie wpływa na ochronę interesów finansowych Wspólnot;
42. wzywa jednocześnie Komisję do częstszego zwrotnego informowania państw członkowskich wraz ze szczegółowymi danymi o sposobie wykorzystania zgłoszonych informacji oraz o działaniach podjętych w odniesieniu do zasygnalizowanych nieprawidłowości;
43. stwierdza, że w odniesieniu do wykorzystania funduszy przedakcesyjnych Bułgaria (2006: 1,7 mln euro), Polska (2006: 2,4 mln euro), Rumunia (2006: 5,5 mln euro) i Słowacja (2006: 1,9 mln euro) spowodowały 94% nieprawidłowości; zauważa w tym kontekście, że Komisja podkreśla konieczność wypracowania wspólnej interpretacji i jednolitego stosowania wytycznych i dokumentów roboczych; zwraca się wobec tego do Komisji o wskazanie środków, jakie podjęła w tym zakresie;
44. zwraca się do Komisji o umożliwienie państwom członkowskim jeszcze

wyraźniejszej identyfikacji od samego początku podejrzewanych nieprawidłowości stanowiących sprzeniewierzenia środków finansowych, ponieważ państwa członkowskie wciąż mają trudności z dokładnym stwierdzeniem co stanowi nieprawidłowość lub nadużycie oraz co wymaga zgłoszenia do Komisji/OLAF, choć spełniają wymóg składania co kwartał sprawozdań;

45. zwraca się do Komisji o pomoc państwom członkowskim w zakresie wykorzystywania systemu informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS)/Ciginfo; uważa, że wspólna witryna administracyjna mogłaby usprawnić wymianę danych (zwłaszcza dotyczących nieprawidłowości) pomiędzy OLAF i państwami członkowskimi po zapewnieniu kompatybilności systemów krajowych i europejskich;
46. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja Kontroli Budżetowej spotkała się już dwukrotnie ze swoimi odpowiednikami z parlamentów krajowych; jest zdania, że coroczne spotkania komisji kontroli budżetowej parlamentów krajowych z Komisją Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego mogłyby być bardzo korzystne dla poprawy systemów kontroli i monitorowania w państwach członkowskich oraz uzyskania krajowej deklaracji w sprawie zarządzania;
47. oczekuje jak najbliższej współpracy pomiędzy Europejskim Trybunałem Obrachunkowym oraz krajowymi i regionalnymi organami kontrolnymi w celu lepszego wykorzystania ich sprawozdań do kontroli wykorzystania środków UE w państwach członkowskich;

Sprawozdania z działalności OLAF

48. stwierdza, że OLAF został poddany restrukturyzacji w 2006 r. przy uwzględnieniu sprawozdanie specjalnego 1/2005 Trybunału Obrachunkowego; uważa, że funkcjonowanie OLAF powinno być poddane ocenie Parlamentu w trakcie procedury dotyczącej rewizji rozporządzenia w sprawie OLAF;
49. wzywa Komisję do zapewnienia, by baza danych, do której odnosi się art. 95 zmienionego rozporządzenia finansowego, mogła w pełni funkcjonować od dnia 1 stycznia 2009 r.;
50. stwierdza, że OLAF otrzymał w 2005 r. 802, a w 2006 r. 826 nowych powiadomień; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że system oceny umożliwił zmniejszenie liczby wszczętych dochodzeń do 254 oraz fakt, że ponadto w odniesieniu do większości zakończonych dochodzeń statystyki wykazują monitoring administracyjny, dyscyplinarny, finansowy, sądowy lub prawny; zauważa, że skutki finansowe ogółu trwających dochodzeń oraz dochodzeń zamkniętych wynosiły pod koniec 2005 r. 6 600 mln euro i 7 400 mln euro pod koniec 2006 r.; zauważa, że sektory najbardziej dotknięte to fundusze strukturalne (2006: 1 606,7 mln euro), przemysł tytoniowy (2006: 1 320,1 mln euro), opłaty celne (2006: 989,8 mln euro) oraz VAT (2006: 727,8 mln euro) ;
51. wzywa Komisję do przygotowania odpowiedniej podstawy prawnej do opublikowania nazw przedsiębiorstw i osób, które dopuściły się nadużyć

finansowych wobec Wspólnoty;

52. wyraża zadowolenie w związku ze sposobem, w jaki OLAF poinformował Parlament o monitorowaniu zamkniętych dochodzeń; zauważa jednak, że zainteresowane prokuratury odmówiły monitorowania w 20 przypadkach (na 134 przypadków, w których zwrócono się o monitorowanie przez sąd) ze względu na przedawnienie lub brak dowodów;
53. niemniej żałuje, że OLAF nie ożywił dialogu na temat informacji pisemnych, jakie otrzymuje regularnie właściwa komisja parlamentarna, o co wnioskowano w rezolucji w sprawie wyżej wymienionego sprawozdania rocznego za rok 2004;
54. stwierdza, że podobnie jak w latach poprzednich większość przypadków została zarejestrowana w Belgii, Niemczech i Włoszech;
55. zauważa, że rezolucja w sprawie intensyfikacji walki z nadużyciami i przemytem papierosów oraz postępów poczynionych w zakresie wdrażania zaleceń parlamentarnej komisji śledczej ds. wspólnotowego systemu tranzytowego została przyjęta w dniu 11 października 2007 r.¹;
56. stwierdza, że w 2006 r. zarejestrowano kwotę ponad 450 mln euro z tytułu odzyskiwania należności w ramach dochodzeń OLAF; stwierdza, że kwota ta pochodzi z dochodzeń zamkniętych w 2006 r. (około 114 mln euro) oraz obecnie stosowanych środków monitoringu (około 336 mln euro, które pochodzą głównie z sektora rolnego — 134,6 mln euro — oraz z funduszy strukturalnych — 146,3 mln euro);
57. z zadowoleniem przyjmuje współpracę między OLAF, Europolem, Eurojustem a niektórymi organizacjami międzynarodowymi, której celem jest między innymi walka z przestępczością zorganizowaną; podkreśla jednocześnie, że współpraca taka powinna być przejrzysta i nie powinna wpływać na niezależność OLAF;
58. rozumie chęć ograniczenia przez Komisję liczby wersji językowych ze względu na koszty; nalega jednak, aby załącznik 2 do sprawozdań rocznych w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot oraz sprawozdania z działalności były obowiązkowo dostępne co najmniej w języku angielskim, francuskim i niemieckim;

Rewizja rozporządzenia w sprawie OLAF

59. przypomina Komisji, że Parlament stoi na stanowisku, by „(...) uprawnienia śledcze OLAF zostały zebrane w jednym rozporządzeniu”²; jednocześnie podkreśla, że grupa robocza Rady ds. zwalczania nadużyć także zdaje się popierać uproszczenie obowiązujących obecnie aktów prawnych³; wzywa zatem OLAF do niezwłocznego przedłożenia analizy interoperacyjności różnych podstaw prawnych dających mu uprawnienia śledcze w kontekście rocznego sprawozdania z działań OLAF za rok

¹ Teksty przyjęte, P6_TA (2007)0432.

² P6_TA (2006)0277, ust. 30.

³ pismo do dyrektora Urzędu OLAF z dnia 2 kwietnia 2007 r.

2007 z myślą o ewentualnym zintegrowaniu wyników tej analizy ze zmianami, które mają w przyszłości zostać wprowadzone do rozporządzenia w sprawie OLAF; w tym kontekście wskazuje na fakt, że traktat lizboński¹ także zmienia dotyczący zwalczania nadużyć art. 280 traktatu UE;

60. zauważa, że Europejski Trybunał Praw człowieka orzekł w dniu 27 listopada 2007 r. w petycji 20477/05 Tillack przeciwko Belgii, że państwo belgijskie dopuściło się pogwałcenia art. 10 (wolność wyrażania opinii) Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, przeprowadzając przeszukanie lokalu należącego do dziennikarza; zaznacza jednak, że przedmiotem orzeczenia nie było ani dochodzenie administracyjne Urzędu OLAF ani Komisji; w tym kontekście jest zdania, że zasadniczo należy podejmować każdy odpowiedni środek w celu ochrony praw osób, w sprawie których toczy się dochodzenie;

Zwalczanie nadużyć związanych z podatkiem od wartości dodanej (VAT)

61. jest wyjątkowo zaniepokojony stratami finansowymi wynikającymi z transakcji typu „karuzela”; stwierdza na przykład, że niemiecki instytut badań gospodarczych szacuje, że straty krajowych dochodów z tytułu VAT w latach 2003-2005 wynoszą od 17 000 do 18 000 mln euro rocznie; stwierdza, że ogólnie państwa członkowskie uważają, iż co roku tracą około 10 % dochodów z tytułu VAT oraz że jedna trzecia tych strat wynika z transakcji transgranicznych typu „karuzela”;

62. zauważa ponadto, że Izba Lordów szacuje straty krajowych dochodów z tytułu VAT w Zjednoczonym Królestwie na rok 2005/2006 na kwotę od 3 500 do 4 750 mln funtów szterlingów, czyli co najmniej 9,6 mln funtów szterlingów dziennie; cytuje sprawozdanie, które uściśla, że: „obowiązujący obecnie mechanizm dotyczący transakcji VAT wewnątrz Wspólnoty nie jest możliwy do utrzymania”²;

63. przypomina, że jedynie dochody rzeczywiste mogą być brane pod uwagę do celów poboru środków własnych pochodzących z podatku VAT;

64. wyraża duże zaniepokojenie faktem, że wiele państw członkowskich nadal odnosi się z nieufnością do nasilenia współpracy między właściwymi służbami krajowymi oraz między Komisją, w tym OLAF, i służbami krajowymi;

65. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji do Rady w sprawie niektórych podstawowych kwestii mających wpływ na opracowanie strategii zwalczania nadużyć związanych z podatkiem VAT w UE (COM(2007)0758); zwraca się w związku z tym do swojej właściwej komisji o podjęcie czynnego działania w celu nadzorowania jej wdrażania;

¹ Dz.U. C 306 z 17.12.07 r., str. 127.

² Ustęp 52 sprawozdania Izby Lordów, Komisji ds. Unii Europejskiej: „Stopping the Carousel: Missing Trader Fraud in the EU” (Zatrzymać karuzelę: oszustwo podatkowe polegające na bezpodstawnym zwrocie naliczonego VAT w UE), HL Paper 101, 25 maja 2007 r.

66. żałuje, że Rada jeszcze nie zajęła stanowiska w sprawie propozycji rozporządzenia dotyczącego wzajemnej pomocy administracyjnej w celu ochrony interesów finansowych Wspólnoty przed nadużyciami finansowymi i wszelkimi innymi działaniami niezgodnymi z prawem, która została poddana pierwszemu czytaniu przez Parlament Europejski w dniu 23 czerwca 2005 r.¹; zwraca się do przewodniczącego o skontaktowanie się z przewodniczącym Rady w celu kontynuowania prac;
67. uważa, że aby zwalczać nadużycia transgraniczne typu „karuzela” niezbędna jest ściślejsza współpraca między zainteresowanymi służbami i Komisją (OLAF); uważa, że w tym kontekście należałoby wzmocnić system wymiany informacji na temat VAT i współpracę w dziedzinie analizy danych, przy wsparciu Komisji (OLAF);

o

o o

68. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również Trybunałowi Sprawiedliwości, Trybunałowi Obrachunkowemu, komitetowi nadzoru OLAF i samemu OLAF.

¹ Teksty przyjęte, P6_TA (2005)0255.

8.5.2007

OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

dla Komisji Kontroli Budżetowej

w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot – zwalczanie nadużyć finansowych
– sprawozdanie roczne za rok 2005
(2006/2268(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jan Březina

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Kontroli Budżetowej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wyraża ubolewanie, że w 60 spośród 95 projektów sfinansowanych z funduszy strukturalnych skontrolowanych w bieżącym okresie finansowania stwierdzono istotne błędy w zadeklarowanych kosztach projektów, co stanowi wzrost liczby nieprawidłowości w stosunku do roku poprzedniego; uważa, że należy przeprowadzać kontrole większej liczby projektów, tak by na podstawie uzyskanych wniosków można było sformułować wyraźne zalecenia zmierzające do usprawnienia gospodarowania środkami finansowymi;
2. z zadowoleniem stwierdza, że mimo niewielkiego wzrostu liczby nieprawidłowości w dziedzinie polityki strukturalnej i polityki spójności w stosunku do roku 2004, wpływ finansowy tych nieprawidłowości znacznie zmalał;
3. dostrzega, że złożoność ram legislacyjnych jest jedną z przyczyn występowania nieprawidłowości ze strony państw członkowskich i uważa, że fakt ten powinien skłonić Komisję Europejską do dalszych prac nad uproszczeniem tych ram;
4. wnosi o wyraźniejsze rozróżnienie pojęć nadużycia finansowego i nieprawidłowości;
5. domaga się szerokiego podawania do wiadomości przypadków nadużyć finansowych i nieprawidłowości, ze szczególnym zwróceniem uwagi na ich sprawców;
6. wyraża zrozumienie dla faktu, że procedury związane z zakończeniem projektów,

w tym audyty ex-post, mogą trwać bardzo długo; zachęca Komisję do przeprowadzenia przeglądu i do uproszczenia procedur, tak by można było zakończyć projekty z okresu 2000-2006 bez zbędnej zwłoki, przy jednoczesnym zapewnieniu najwyższych standardów zarządzania finansowego;

7. pragnie jeszcze raz zaznaczyć, że państwa członkowskie powinny zadbać o prawidłowe funkcjonowanie swoich mechanizmów kontroli finansowej oraz przygotować, na właściwym szczeblu administracyjnym, krajową deklarację w sprawie zarządzania dotyczącą wszystkich środków wspólnotowych zarządzanych wspólnie;
8. podkreśla, że państwa członkowskie są w sposób bezpośredni odpowiedzialne za odzyskiwanie wypłaconych środków finansowych, w przypadku których doszło do nieprawidłowości; ponownie zachęca Komisję do wstrzymania płatności okresowych dla państw członkowskich w przypadkach poważnych nieprawidłowości oraz uznaje konieczność podjęcia odpowiednich działań, jeśli systemy zarządzania kontrolą w danym państwie członkowskim są nieskuteczne, a także przypomina, że nadużycia finansowe i nieprawidłowości szkodzą działalności Unii Europejskiej, a w szczególności projektom w zakresie działań strukturalnych;
9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ramach europejskiej inicjatywy w dziedzinie przejrzystości informacje o beneficjentach funduszy strukturalnych będą musiały być podawane do publicznej wiadomości oraz nalega, aby nałożyć na państwa członkowskie bezwzględny obowiązek publikowania informacji o projektach i beneficjentach środków pochodzących ze wszystkich funduszy wspólnotowych zarządzanych wspólnie;
10. wyraża ubolewanie z powodu braku wyraźnego i przejrzystego zbioru wymogów wspólnotowych odnoszących się do zarządzania systemami kontroli; wyraża przekonanie, że należy bardziej precyzyjnie zdefiniować kluczowy termin „dopuszczalny poziom ryzyka” w celu przedstawienia jasnych wytycznych, które spełniłyby uzasadnione oczekiwania państw członkowskich, władz lokalnych oraz przedsiębiorców;
11. zwraca się o uwzględnienie, w perspektywie spójnej strategii oceny wydatkowania funduszy strukturalnych, wniosków sprawozdania specjalnego nr 10/2006 Trybunału Obrachunkowego w przyszłych ocenach (ex ante, śródkresowych i a posteriori) okresów programowania 2000-2006, 2007-2013 i późniejszych.

PROCEDURA

Tytuł	Ochrona interesów finansowych Wspólnot – zwalczanie nadużyć finansowych – sprawozdanie roczne za rok 2005
Numer procedury	2006/2268(INI)
Komisja przedmiotowo właściwa	CONT
Opinia wydana przez Data ogłoszenia na posiedzeniu	REGI 29.11.2006
Ścisła współpraca - data ogłoszenia na posiedzeniu	
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Jan Březina 27.2.2007
Poprzedni sprawozdawca komisji opiniodawczej	
Rozpatrzenie w komisji	20.3.2007
Data przyjęcia	2.5.2007
Wynik głosowania końcowego	+: 47 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Alfonso Andria, Stavros Arnautakis, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Wolfgang Bulfon, Antonio De Blasio, Vasile Dîncu, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Ambroise Guellec, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Jim Higgins, Alain Hutchinson, Mieczysław Edmund Janowski, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Miloš Koterec, Constanze Angela Krehl, Mario Mantovani, Miguel Angel Martínez Martínez, Yiannakis Matsis, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Jan Olbrycht, Maria Petre, Markus Pieper, Elisabeth Schroedter, Stefan Sofianski, Grażyna Staniszevska, Oldřich Vlasák, Vladimír Železný
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Bastiaan Belder, Brigitte Douay, Den Dover, Riitta Myller, Zita Pleštinská, Christa Prets, Miloslav Ransdorf, Richard Seeber, László Surján, Károly Ferenc Szabó
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Véronique De Keyser, Henrik Lax, Samuli Pohjamo
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	

8.5.2007

OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

dla Komisji Kontroli Budżetowej

w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot – zwalczanie nadużyć finansowych
– Sprawozdanie roczne 2005
(2006/2268(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Kyösti Virrankoski

WSKAZÓWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Kontroli Budżetowej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. z zadowoleniem przyjmuje nowe rozporządzenie dotyczące finansowania WPR (rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005), które ma zapewnić uproszczone i bardziej skuteczne ramy prawne dla państw członkowskich umożliwiające odzyskiwanie nienależnych płatności; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny stosowania tych nowych przepisów oraz do przedłożenia Parlamentowi sprawozdania w tej sprawie;
2. z zadowoleniem przyjmuje wypełnienie mandatu specjalnej grupy ds. odzyskiwania należności, która po analizie przypadków sprzed 1999 r. umożliwiła odzyskanie kwot w znacznej wysokości nienależnie wypłaconych z EFOGR - Sekcji Gwarancji;
3. wyraża ubolewanie, że chociaż nieprawidłowości w zakresie wydatków na rolnictwo zmniejszyły się w porównaniu z rokiem ubiegłym, to zwiększył się ich wpływ na finanse; wzywa państwa członkowskie do podjęcia starań w celu poprawy dyscypliny sprawozdawczej celem zmniejszenia zarówno liczby nieprawidłowości, jak i ich wpływu na finanse;
4. zauważa z zaniepokojeniem, że poziom odzyskanych nienależnie wypłaconych kwot pozostaje niski i zróżnicowany w państwach członkowskich, ponieważ szanse na odzyskanie środków maleją wraz z upływem czasu, wzywa Komisję do podejmowania wzmożonych wysiłków celem poprawy stopnia odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot;

5. podkreśla ogromne znaczenie posiadania przez państwa członkowskie odpowiednich systemów odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot, zmniejszających konieczność stosowania działań naprawczych przez Komisję; jest zdania, że Komisja powinna zastosować działania naprawcze, w przypadku gdy odzyskiwanie środków utrzymuje się na niskim poziomie;
6. zapewnia Komisję o swoim pełnym poparciu dla rygorystycznego stosowania prawodawstwa dotyczącego zawieszenia płatności i wzywa do zastosowania wobec środków WPR tej samej procedury¹ co w przypadku zaniechania transferu środków, gdy Komisja nie ma absolutnej gwarancji co do rzetelności systemów zarządzania i kontroli w państwach członkowskich otrzymujących odnośne środki;
7. uważa, że wprowadzony w ramach reformy WPR system dopłat bezpośrednich, który polega na wypłacie środków rolnikom należy udoskonalić, aby zapobiec zakłóceniom konkurencji, zapewnić niedrogie i proste procedury, jak również maksymalną przejrzystość w odniesieniu do płatności i ich beneficjentów we wszystkich państwach członkowskich;
8. wyraża zaniepokojenie co do zapewnienia skuteczności i przejrzystości systemu kontroli i nadzoru płatności na rzecz rolników; w związku z tym wzywa Komisję do przedkładania Parlamentowi sprawozdań rocznych dotyczących wyników takich kontroli i systemów;
9. z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte przez niektóre państwa członkowskie, takie jak przyjęcie nowych środków celem poprawy kontroli i odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot oraz podkreśla potrzebę przyjęcia dodatkowych środków w przypadku wystąpienia nieprawidłowości lub oszustwa;
10. odnotowuje, że Komisja przyjęła drugie sprawozdanie na temat niedociągnięć we wdrażaniu systemu „czarnej listy” (rozporządzenie Rady (WE) nr 1469/95) i wzywa do szerszej debaty w ramach instytucji na temat dalszych planów, przy znacznym zwiększeniu potrażeń dla państw członkowskich, które nie wypełniają swoich zobowiązań w zakresie zwrotu nienależnie wypłaconych kwot, co wydaje się rozwiązaniem najbardziej oczywistym.

¹ W pisemnej odpowiedzi skierowanej do Komisji Kontroli Budżetowej komisarz Danuta Hübner stwierdziła: „w 2006 r. wnioski o dokonanie płatności z EFRR zostały wstrzymane przez Hiszpanię w oczekiwaniu na wynik audytu środków naprawczych. Innym przykładem jest przerwanie wypłat z EFS w 2005 r. na wszystkie programy w Anglii, z programów w ramach celu 3 i niektórych programów regionalnych we Francji oraz we włoskich regionach Kalabria i Sycylia, a w 2006 r. z programu EQUAL w Hiszpanii i we Włoszech.”

PROCEDURA

Tytuł	Ochrona interesów finansowych Wspólnot – zwalczanie nadużyć finansowych – Sprawozdanie roczne 2005
Numer procedury	2006/2268(INI)]
Komisja przedmiotowo właściwa	CONT
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	AGRI 29.11.2006
Ścisła współpraca - data ogłoszenia na posiedzeniu	
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Kyösti Virrankoski 19.12.2006
Poprzedni sprawozdawca	
Rozpatrzenie w komisji	21.3.2007 11.4.2007
Data zatwierdzenia wskazówek	8.5.2007
Wynik głosowania końcowego	+: 30 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Vincenzo Aita, Peter Baco, Katerina Batzeli, Thijs Berman, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Dumitru Gheorghe Mircea Coșea, Joseph Daul, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Carmen Fraga Estévez, Lutz Goepel, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Esther Herranz García, Elisabeth Jeggle, Atilla Béla Ladislau Kelemen, Heinz Kindermann, Véronique Mathieu, Rosa Miguélez Ramos, Neil Parish, Radu Podgorean, María Isabel Salinas García, Agnes Schierhuber, Willem Schuth, Czesław Adam Siekierski, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella, Witold Tomczak, Donato Tommaso Veraldi, Andrzej Tomasz Zapałowski
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Esther De Lange, Ilda Figueiredo, Jan Mulder, James Nicholson, Armando Veneto
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	22.01.2008
Wynik głosowania końcowego	+ : 25 - : 1 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean-Pierre Audy, Herbert Bösch, Paul van Buitenen, Paulo Casaca, Jorgo Chatzimarkakis, Antonio De Blasio, Markus Ferber, Christofer Fjellner, Ingeborg Gräßle, Dan Jørgensen, Esther De Lange, Marusya Ivanova Lyubcheva, Hans-Peter Martin, Jan Mulder, Francesco Musotto, Bill Newton Dunn, Borut Pahor, José Javier Pomés Ruiz, Bart Staes, Alexander Stubb, Kyösti Virrankoski
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Daniel Caspary, Valdis Dombrovskis, Edit Herczog, Monica Maria Iacob-Ridzi, Cătălin-Ioan Nechifor, Pierre Pribetich, Petya Stavreva
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	